

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancta Maria egyptiaca. Cap[itulum]. xxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse aprilis occurrētibus. Fo. lxxxix.

tionē: passionē: resurrectionē: et ascensionē xp̄i ostendit. Et qua visione confortatus in nimia sanctitate perseverauit: quē sanctus bernardus abbatē boneuallis constituit. **¶** Sub hoc nouitius quidā in suo principio tētat⁹ de redeūdo ad seculū confessus abbatī: et ab eo confortatus perstitit. Et per bienniū ante ei⁹ obitū granē infirmitatē incurrit: sed a beato iob ei apparēte confortat⁹ die sequēti expirauit. Ac postmodum abbatī apparuit gratias ei agens: quod eius portatu in ordie pmanfit: seq̄ in gl̄ia esse dixit. **¶** Alij quoq̄ duo nouitij de recessu tētabātur: quoz vnus q̄ miles puerus fuerat: in somnis vidit se cadere in puteū tāte profunditatis: quod tres dies transiebāt donec ad pfundū pueniret. Quōd cū abbatī retulisset: expositus hunc esse abyssi puteū in quē casus⁹ erat: si ab ordine discederet. Ille hō nihilomin⁹ abijt: et post tridū ab hostib⁹ occisus fuit. Alius hō q̄ cleric⁹ erat: ab eo monit⁹ pmanfit: eo quod sibi abbas vitā eternā pmisit. Cui pridie quod moreret: dñā nrā apparuit: et in crastinū ei gloriā a suo abbate pmissas obtinendā incunctatē asseruit: quod die sequēti expirauit. **¶** Cū sepius diabolū in choro inter fratres vidisset: dixit aliquē ex fratribus graui peccato detineri: nec talis visio resistit: donec vnus ex fratrib⁹ peccatū quod commiserat confessus fuit. **¶** Johānis ei⁹ ministri et fratris vnus paralytici egrotantū dies et horā trāsit⁹ predicti: et vt p̄dixerat sic euenit. **¶** Samuē celari infirmatus peccatū graue vni fratru⁹ confessus ab eo monitus est: vt abbatī illud cōfiteretur: quod ille se facturū pmisit: si abbas tūc absens antequā obiret reuertī cōtingeret. Sed antequā abbas venisset expirauit. Postea hō frater ille abbatī in dormitorio apparuit: et quod peccatū vt pmiserat confessus fuit addēs ex hoc magnas luere p̄as: quē abbas absoluit. Ac postea ea confessorē suū interrogās de eodē peccato et pmissōe sibi facta certificat⁹ eritit. Pro cuius anima dñi orasset: vidit eū postmodū cū magna luce de sua liberatione sibi gratias referentes. Post multa hō sanctitatis eius insignia sanctus abbas hugo in monasterio boneuallis humanitatis debitum soluit: ibidem sepultus.

¶ De sancta Maria egyptiaca. Cap. xxliij.

Maria egyptiaca

ca quod peccatrix appellabatur in egypto nata parentes annozum xij. deserens alexandriā fugit: ibiq̄. xvij. annis publice se libidini subiecit: et nulli hominū se petenti denegauit: quinimo multos ad luxuriā obscenitatis acerbis inseruens prouocauit. Cum autē hōmines regionis illius ad adorandam sanctam

cruce[m] hierosolymā ascenderent: quibusdam iuuenibus sociata cum eis nauem ascendit: et hierosolymam nauigauit: et nauigando omnibus indifferenter se exposuit: et plurimos secū concumbere fecit. Cum hō nauē ab ea nauis requirerent: corpus suum eis pro nauulo proffuit. **¶** Et cum hierosolē aduenisset: et pro adoranda cruce vsq̄ ad fores ecclesie cum alijs accessisset: subito et inuisibiliter repulsam patiebatur: et intrare nullatenus permittebatur. Ceteris quoq̄ cunctis intrantibus ipsa tertio ad limen perueniens repulsa est. Ad se igitur reuersa et hoc propter eius enormia flagitia enenire coguoscens: pectus tōdere cepit: et lachrymabiliter a cordis intimo peccata sua defleuit. Et coram imagine dei genitricis prostrata orare cepit: vt peccatorū sibi veniam impetraret: et sanctam cruce[m] adorare permitteret: promittens seculo abrenunciaturam: et decetero caste mansuram. **¶** Receptaq̄ aliqua fiducia sine repulsa ecclesiam intrauit: et cruce[m] domini cum ceteris adorauit. Cui quidam pro elemosyna tres nūmos tribuit: de quib⁹ tres panes emisit. Audiuitq̄ vocem sibi dicentem: quod si iordanem transiret: salua esset. Iordanem ergo transiit: et in desertum accessit: et. xlvij. annis ibidem manens: nec hominē: nec quodcūq̄ animal vidit. Tres autē panes quos secum tulerat: ad instar lapidis indurauerunt: et. xvij. annis et ad esum suffecerunt: vestimentis autē eius putrefactis nuda remansit: esu pariterq̄ gelu ceteris rethiopsis instar denigrata: capilli hō cani effecti cutis nigredinem operiebant. Annis autē. xvij. diuersis tentationib⁹ molestata: ipse tandē dei gratia oēs deuicit: et deinceps annis. xxx. celesti lumine super eā diebus singulis radiare sine cibo permansit. **¶** Eodē tpe abbas zōsimas in cenobio scōroz monachoz iuxta iordanem morabat: quod diuina inspiratione cōmor⁹: heremū illā ingressus est: vt aliquē seruū dei ibidem latrantē inueniret. Qui cū iter. xx. dierū perambulasset: vidit quandā nudo nigroq̄ corpore perambulante incendio solis exusta: carnis comisq̄ respersam: que vidēs eū fugā arripuit: et abbas post eā currere cepit. Tūc eū ex noīe vocans: cur se persequeris interrogat: et quod nuda erat palliū suū sibi tradī petijt: vt sic operata eū alloqui possit. Qui se noīari audiens stupens factus: palliū ei proiecit: et in terra prostratus vt se benediceret exorauit: illa hō ad eius benedictionem spectare dicebat: eo quod presbyter erat. Cū autē nomē et officij suū audisset: magis extimuit: et instāter ab ea benedictionē obtinuit. Cūq̄ ipsa extensis manibus oraret: vidit ipsam mensura vnus cubiti a terra in aere leuatam. Et cogitare cepit: ne forte sp̄ritus esset. qui se orare sic fingeret. Cui mox sancta eius cogitationem aperuit: et quod vere esset mulier et nō sp̄ritus affirmavit. Et adiurāte sene cū eo sedit:

Ziber

et omnē vite sue ordinē ut premissum est enar-
rauit: rogans senē ut ad monasteriū redeat: et
post annū die dñice cene ad iordanē veniat: et
corpus dñi secū ferat: p̄m̄tēs q̄ tunc ad ip̄m
locū veniet: et de manu illius sacramēta dñica
sumet. ¶ Rēdiēs igitur abbas ad monasteriū
reuoluto anno die cene domini tulit corpus do-
minicū et vsq̄ ad iordanē pueniēs et alia patre
fluminis mulierē stantē aspexit: et cogitās quōd
ad eū sine nauicula pertransiret: subito vidit eā
signo crucis edito sup̄ aquas ad se venientem.
Eūq̄ stupēs ad pedes eise p̄strare velle: illa
p̄hibuit eo q̄ dñi corpus ferret et sacerdotij di-
gnitate p̄cemneret. Sūproq̄ sacramēto ab-
batē rogauit ut sequenti ad se anno ad heremū
redire velle. Et sup̄ aquas iterū iordanis am-
bulās rediit: et solitudinē petijt. 303imas hō ad
suū monasteriū regressus dolere cepit q̄ eā de-
noīe suo interrogare nō meminuit. Sequenti hō
anno ad locū ubi eā prius viderat venit: et ibi
dē eam defunctā repperit. Qui lachrymās eā
q̄ tangere nō audēs: timēs ne forte sibi disp̄l-
ceret: ad caput ei⁹ litteras in terra descriptas
legit ita continētes. Sepeli 303ima marie cor-
pusculū: redde terre pulucrem suum: et ora pro
me ad deū: cui⁹ p̄cepto die secūdo aprilis re-
liqui hoc seculū. Tunc ille pro certo cognouit
mor̄ ut sacramentū dñi accepit et ad desertū re-
diit vitā finiuit: et q̄ spacij itineris d̄serū. xx.
illa vna hora perambulauit. Eūq̄ terram quo
foderet non haberet: leont ad se venientē man-
suetissime iussit effodere terram. Qui iussa hu-
milit̄ adimpleuit: et ad desertum ut agnus
accessit. Senex quoq̄ corpe humato ad mona-
steriū suū gloriificās deū veni. Qui uentus in dño
sancta dei maria peccarūt. iij. noī. aprilis.

¶ De serā Theodosia uirgine et mar. Cap. xxv.

Theodosia uirgo tempore dio-
cletiani apud cesa-
reā palestine passa est anno etatis
sue. xvij. Que nobili eiusdē ciuitas
ris exorta p̄ sapia elegātis pulchri-
tudinis cristēs dū ad sanctos martyres in car-
ceribus detentos cōsugl̄sser: ut eorū se oratio-
nib⁹ cōmendarer: facta est ei⁹ uox de celo: q̄ eaz
xp̄us oleo at̄plere perungeret ad passionē ro-
lerandas. Hec a p̄fide urbano cōp̄hensa: dū
xp̄m cōfiteret: nudata ad asp̄itē p̄ capillos su-
spendit: sed nube sup̄uente p̄teḡit. Deinde
ferro onusta incarceration: sed diuinit⁹ a xp̄o do-
mino liberatur. Post hec ligato ad collum eius
ingenti saxo in mare precipitur: sed ab ange-
lis soluta ad litus reductur. Subsequenter
leopardis exponitur a quibus oīno intacta cu-
sto d̄itur. Nonissime hō capite cesa est: vsq̄
est ab assantibus colōba auro splēdidior: de ore
eius exire et celū ascendere. Tuus corp⁹ a fide-
lib⁹ in eadē ciuitate cōditū est. iij. noī. aprilis.

¶ De sancto niceclo ep̄o. Cap. xxvi.

Quartus

Icecius ep̄s lugdu-
nens. fuit. Lutus uita uirtutib⁹ nō
mediocriter effuluit: et p̄fiosa mor̄
nihilominus miraculis cōmenda-
tur. Qui et in xp̄sto quiescit. iij.

noī. aprilis in ip̄a urbe tumulatus. Hec in mar-
tylogio adonis.

¶ De sanctis Agape et Chionia uirginib⁹
bus et marryibus. Cap. xxvii.

Agape et Chionia: et
hyrenes uirgines passe sunt in ur-
be tpe diocletiani sub comite sifinio.
De fuerunt sorores: et ancille
sancte anastasię: ut in eius passio-
ne dictū est supra. viij. kalen. ianuarij. Que cū
xp̄iane eēt et p̄fecti monitis obedire nollēt: in
cubiculo eas reclusit ubi coq̄ne uesilia suaban-
tur. Et cū in eaz amorē exardesceret: eo q̄ plus
cherrime essent: ad eas nocte intrauit ut suā li-
bidinē exerceret. Sed in amentia uersus pus-
rans se tractare h̄gines: carbonēs patellas cal-
darias et similia amplectās osculabaf. et ex hoc
satiatus et deformis ad modū extens a seruis
putatur in demoniū uersus: et uerbis affici-
tur. Eūq̄ imperatorē adisset ut de hoc cōquere
ret suspicantib⁹ cūctis: q̄ in furia uersus eēt:
uigis percussit: facie cōspuit: iuro et puluere in
ip̄m pietis detert⁹ sedaf. Et quocult eis tene-
bant ne se talem ut erat aspiceret: mirabaf cur
sic oēs eū uirperose tractarēt: uidebaturq̄ sibi
bi q̄ ip̄e et oēs alijs albis induit essent. Euz autē
sic se deformē ab alijs didicisset: putas q̄ puel-
le magis sic euz artibus ludificasset. Iussit
eas corā se expoliari ut saltē nudas aspiceret:
uestib⁹ autē earū corporib⁹ adherētib⁹: nullas
tenus spoliari poterūt. Ip̄e hō adeo dormita-
uit q̄ a pulsantibus excitari nequibat. Hec au-
diens diocletianus uirgines tradidit sifinio
comiti puniendas. Qui primo hyrenē audita
ut magis iuuenulā carcerauit. Agapē hō et
chioniam ignibus immisit. Statimq̄ uirgines
orantes spiritū emiserunt. Corpora hō illarū
et uestimenta ac capilli oīno intacta ab igne mā-
serunt. Quarū corpora anastasia earū secundū
seculū dñā sepeluit. iij. noī. aprilis.

¶ De serō Euagrio presbytero. Cap. xxviii.

Euagri⁹ presbyter duo-
rum macariorū discipulus fuit. Hic a
gregorio nazāzeno diaconus ordina-
tus: et cū eo in egyptū descendens: uir-
ros monasticos inspiciēs relicto seculo vitā si-
loz est imitat⁹. Qui dñi a sacerdotiū eēt: et pul-
cherrim⁹ corpe in urbe resideret a senatore pro-
pter uirōis zelotypiā nouit sibi mortē parari:
eo q̄ eidē familiarissim⁹ eēt. Sed diuina moni-
tione heremū petēs duoz macariorū successit

¶ De serō Euagrio presbytero. Cap. xxviii.

¶ De serō Euagrio presbytero. Cap. xxviii.